

de ham som læge, jeg bad ministeren om at få sagen løst, og det er noget ganske andet. Jeg fastholder, at jeg håber, at sagen snart bliver løst.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1687

14) Til miljøministeren af:

Anne Grete Holmsgaard (SF):

»Hvad er årsagen til, at ministeren undlader til bundsgående undersøgelser af problemet med kønsforstyrrelser hos fisk i danske vandløb, herunder undersøgelser af kemikalier, som erkendes eller er under stærk mistanke for at have hormonforstyrrende effekter?«

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil indledningsvis gerne starte med, inden jeg besvarer spørgsmålet, at kvittere for den velvilje, der har været udvist fra en række spørgeres side – herunder denne spørger – og som har gjort det muligt, at vi kunne samle tre onsdagsbesvarelser her til 14 spørgsmål i dag. Det er ikke mindst rart, når man tænker på forberedelserne i forbindelse med EU-formandskabet. Det har været meget nyttigt, så jeg vil gerne kvittere for den venlighed.

Der skal ikke herske tvivl om, at jeg synes, at hormonforstyrrende stoffer og deres effekter er en vigtig problemstilling, som jeg gerne ser en løsning på.

Ud over de undersøgelser, der er foretaget i Århus Amt, er der foretaget forskellige undersøgelser i bl.a. England, Sverige, USA og Japan. I undersøgelserne er der observeret kønsforstyrrelser hos fisk, men der er ingen af undersøgelserne, som entydigt giver forklaringer på, hvilke stoffer der giver de observerede effekter.

I den samlede indsats mener jeg, den vigtigste prioritering må være at udvikle metoder til at identificere stoffer, der virker hormonforstyrrende på bl.a. fisk, da denne viden må være en forudsætning for at lave en tilbundsgående undersøgelse.

Det er baggrunden for, at jeg mener, at den mest optimale indsats vil være, at vi får samlet den viden, der er både herhjemme og internationalt, så vi får et fundament at arbejde videre ud fra.

Hvis det tyder på, at problemerne med kønsforstyrrelser hos fisk handler om hormoner i spildevand, vil det måske være renseanlæg og

rensemetoder, der er centrale for en løsning af problemerne. Hvis det derimod er helt andre stoffer fra helt andre kilder, vil en indsats på renseanlæggene være forfæjlet.

Kl. 15.10

Jeg ser frem til, at der til oktober er et samlet overblik over resultaterne fra eksisterende undersøgelser, og at der derfor er et godt grundlag for at beslutte, hvad der fremover kan gøres for at nå nærmere en løsning af problemet med kønsforstyrrelser hos fisk.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til ministeren for besvarelsen af de spørgsmål, der er besvaret i Miljøudvalget. Det er spørgsmål 162-164, som faktisk giver en uddybning af det her.

Jeg vil også sige, at jeg er glad for, at ministeren er stærkt optaget af det her, men jeg tvivler på, at det går stærkt nok. I et af spørgsmålene svarer ministeren jo selv, at hvis man rent faktisk skal lave en repræsentativ undersøgelse af både vandløb, den marine overvågning og af udledninger fra renseanlæg, vil der være tale om et beløb på 11 mio. kr.

Mit spørgsmål til ministeren er derfor: Er ministeren indstillet på at finde de her penge, så man rent faktisk får den undersøgelse, som kan sikre, at vi ikke havner i en situation, hvor vi taler bekymret om det her, men hvor vi reelt ikke bliver klogere på, hvad der er årsagerne, og dermed hvad vi kan gøre for at nedbringe de risici, der jo er ikke bare for fisk, men også for mennesker?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Det er helt klart svært at sætte tal på. Vi er i den situation, at vi har afsat 3 mio. kr. for øjeblikket, hvor vi kunne lave undersøgelser. Vi er desværre i den situation, at vi ikke kan bruge pengene.

Vi ved endnu ikke: Hvad leder vi efter, hvor leder vi efter det, og hvad skal vi gøre? Der har været et samråd, som jeg jo også har været i i Miljøudvalget den 3. april, hvor der også var mulighed for, at Miljøstyrelsen kunne give et par tanker med om det her. Og jeg må sige, at når jeg spørger Miljøstyrelsen: Vil det være muligt, at vi allerede nu kan sætte ting i gang?, så siger man: Nej, vi er nødt til at vente. Det ville altså være spildte penge; vi er nødt til at vente til 1. oktober. Når vi den 1. oktober ser, hvordan tingene ser ud, kan vi beslutte os.

Jeg vil gerne sige, at det jo er meget tidligt at sige, hvad beløbet bliver, men det her er noget,